

(ตำนาน)

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ว่าด้วยการตั้งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการ
นอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๕

ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๑ โดยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรม ไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ส่วนราชการต่างๆ วางกรอบหรือหลักเกณฑ์การตั้งให้ข้าราชการไปช่วยราชการบ้างตั้งกลให้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรของส่วนราชการต้นสังกัด พร้อมทั้งยินยอมให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการตั้งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการนอกสังกัดกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย นั้น

ฉะนั้น เพื่อให้การตั้งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการนอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสมกับโครงสร้างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการตั้งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการนอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๕ ”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการตั้งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการนอกสังกัดกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ.๒๕๒๕

๓.๒ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการตั้งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการนอกสังกัดกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๒

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ การ ไปช่วยราชการ ” หมายความว่า การตั้งให้ข้าราชการตำรวจ ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในกระทรวง ทบวง กรม หรือ หน่วยงานอื่นนอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นอกเหนือจากระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว

“ หัวหน้าหน่วยงาน ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ หรือ หน่วยงานระดับ กองบัญชาการ กองบังคับการ กองกำกับการ สถานีตำรวจ แผนกหรืองาน หรือเทียบเท่าแล้วแต่กรณี

“ ก่อตั้งหลัก ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งใน ตำแหน่งปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม ตำแหน่งสืบสวน ตำแหน่งสอบสวน และ ตำแหน่งบริหารงานป้องกันปราบปราม

ข้อ ๕ การตั้งให้ข้าราชการตำรวจ ไปช่วยราชการต้องมีวัตถุประสงค์ให้ไปปฏิบัติหน้าที่ซึ่งอยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่อื่นเป็นการกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยตรง

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ข้าราชการตำรวจที่ไปช่วยราชการจะท้องไม่มีสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๖.๑ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับหัวหน้าหน่วยงาน

๖.๒ เป็นกำลังหลัก

๖.๓ เป็นผู้รักษาการในตำแหน่งหรือรักษาราชการแทน ตามข้อ ๖.๑ - ๖.๒

๖.๔ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในตำแหน่งที่ได้รับบรรจุและแต่งตั้งครั้งแรก

ยังไม่ครบ ๒ ปี

๖.๕ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในตำแหน่งที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งยังไม่ครบกำหนดเวลาตามเงื่อนไขคำสั่งตั้งบรรจุและแต่งตั้ง หรืออยู่ระหว่างการบรรจุให้ได้รับเงินเดือนตามคุณวุฒิ

๖.๖ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งความปริบระคับเต็ม- ตล ได้ในตัวเอง

๖.๗ เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในกลุ่มงานเทคนิค

ข้อ ๗ การตั้งให้ข้าราชการตำรวจ ไปช่วยราชการนอกสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาตั้งการ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการของหน่วยงานต้นสังกัด และความเห็นของผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดระดับกองบัญชาการหรือกองบังคับการหน่วยขึ้นตรงต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือเทียบเท่า เป็นสำคัญ

ข้อ ๘ การตั้งให้ข้าราชการตำรวจที่รับเงินเดือนในหน่วยงานนอกงบประมาณสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติไปช่วยราชการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยเจ้าของงบประมาณนั้นก่อน

ข้อ ๙ เมื่อมีการขอตัวข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการ หากปรากฏว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้น
มีสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๖.๑ - ๖.๗ ให้ระงับการช่วยราชการของข้าราชการตำรวจผู้นั้น
โดยให้ กองทะเบียนพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจกกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงาน ที่ขอตัว
ไปช่วย โดยไม่ต้องเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๑๐ การตั้งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการทุกกรณี ต้องมีกำหนดระยะเวลาที่
แน่นอน แต่ทั้งนี้ไม่เกินครั้งละหนึ่งปี โดยห้ามมิให้ตั้งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการซ้อนหลัง
กัน และห้ามมิให้ตั้งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการหรือทำหน้าที่ติดต่opracetanงานเป็นครั้งคราว โดยที่
ข้าราชการตำรวจผู้นั้นยังปฏิบัติหน้าที่ประจำทางตำแหน่งเดิม

ข้อ ๑๑ ถ้าตั้งให้ข้าราชการตำรวจไปช่วยราชการให้ถือว่าสิ้นตุลลง ในกรณีหนึ่งกรณีใด
ดังต่อไปนี้

๑๑.๑ ครบระยะเวลาตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ ๑๐

๑๑.๒ ข้าราชการตำรวจผู้นั้นได้รับการแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งอื่น

๑๑.๓ ข้าราชการตำรวจผู้นั้นถูกส่งตัวกลับตั้งกักเคม

ข้อ ๑๒ เมื่อการช่วยราชการใกล้สิ้นตุลตามระยะเวลาที่กำหนด และหน่วยที่ขอตัวไปช่วย
ราชการยังมีความจำเป็นต้องการให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นช่วยราชการต่อ ให้เสนอเรื่องถึงสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติก่อนครบกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน

ข้อ ๑๓ เมื่อการไปช่วยราชการสิ้นตุลลงด้วยกรณีใดก็ตาม ให้เป็นหน้าที่ของข้าราชการ
ตำรวจผู้นั้นร้องขอต่อหน่วยที่ช่วยราชการอยู่ ให้ส่งตัวกลับตั้งกักเคมทันที

หากหน่วยที่ขอตัวไปช่วยราชการยังมีความจำเป็นต้องการให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้น
ช่วยราชการต่อ ให้ส่งตัวข้าราชการตำรวจดังกล่าวกลับตั้งกักเคมก่อน แล้วจึงเสนอเรื่องพร้อมทั้งแสดง
เหตุผลความจำเป็นโดยชัดแจ้งถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติอีกครั้ง

ข้อ ๑๔ การพิจารณาว่าหนึ่งความชอบประจำปีแก่ข้าราชการตำรวจที่ตั้งให้ไปช่วยราชการ
ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาตามมติคณะรัฐมนตรีและระเบียบที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
กำหนด

ข้อ ๑๕ การไปช่วยราชการก่อนที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าสิ้นตุกลงเมื่อเข้ากรณีตาม
ข้อ ๑๖ แห่งระเบียบนี้

หากหน่วยใดยังมีความจำเป็นต้องให้ข้าราชการดำรงอยู่นอช่วยราชการ
นอก ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ /

ข้อ ๑๖ การตั้งให้ข้าราชการดำรงไปช่วยราชการนอกตั้งกักตักพนักงานดำรงแห่งชาติ
ออกจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หากผู้บัญชาการดำรงแห่งชาติเห็นสมควรจะตั้งเพื่อ
ปฏิบัติงานของทางราชการ ให้พิจารณาตั้งได้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราชทัณฑ์ ให้มีระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี

ข้อ ๑๗ ให้ กองทะเบียนพล สำนักงานดำรงแห่งชาติ มีหน้าที่ควบคุมรับผิดชอบดำเนินการ
ตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

(ลงชื่อ) พลเอก ชวทิศ ชงใจยุทธ
(ชวทิศ ชงใจยุทธ)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกรัฐมนตรี

ตำแหน่งผู้บังคับการ

ผู้บังคับการ

๒๐๐๖ NR

(รัชชง กิริติขจร)

รองผู้บังคับการ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บังคับการกองทะเบียนพล